

Saturs

IEVADS.....	5
I. Daļa. TEHNOGĒNO RISKU TEORĒTISKIE JAUTĀJUMI.....	7
1.1. „Riska” un „briesmu” kategorija un to sistēmiskās īpašības.....	7
1.2. Briesmu objektīva novērtēšana kā riska pakāpes objektīvas novērtēšanas nepieciešams nosacījums.....	10
1.3. Briesmu novērtēšanas informācijas sistēma avārijas riska izvērtēšanai objektos.....	11
1.4. Tehnogēnais risks un dzīves kvalitāte.....	15
1.5. Potenciālo un situācijas bīstamību sinerģisma uzskaitē tehnogēno risku vadības procesā.....	21
1.6. Dabas un tehnogēnu risku noteikšanas metodoloģiskie aspekti.....	23
1.7. Faktors kā briesmu un riska sastāvdaļa.....	25
1.8. Tehnogēno risku realizācijas priekšnosacījumi.....	28
1.9. Tehnogēnu avāriju attīstības prognozēšana un to vadīšana uz attēlošanas īpatnību teorijas (katastrofu teorijas) pamata.....	31
1.10. Tehnogēno ārkārtējo situāciju riski un to ietekme uz ekonomiku un ekoloģiju.....	33
1.11. Cietu sadzīves atkritumu ugunsgrēks – risks cilvēku veselībai.....	39
1.12. Risku veidi, kas rada draudus objektiem kā biosociotehniskām sistēmām. Pieļaujama risks.....	40
1.13. Termini, kurus lieto risku novērtēšanā.....	43
LITERATŪRA.....	44
II. Daļa. RISKĀ ANALĪZE UN NOVĒRTĒJUMS.....	46
2.1. Riska analīzes un novērtēšanas vispārējās prasības.....	46
2.2. Tehnogēnās drošības (uguns un sprādziendrošības) nodrošināšanas pamatprincipi.....	47
2.3. Cilvēcisko faktoru uzskaitē veicot tehnogēno riska analīzi un novērtējumu.....	55
2.4. Cilvēka drošības funkciju izpildes drošuma kvantitatīvais novērtējums.....	64
2.5. Riska novērtēšanas soļi.....	74
2.6. Riska analīzes metodoloģija un procedūra.....	79
2.7. Ugunsgrēka riska kvalitatīvais novērtējums.....	85
2.8. Ugunsgrēka riska kvantitatīvais novērtējums.....	86
2.8.1. Riska novērtēšanas problēmas.....	86
2.8.2. Ugunsgrēka riska analītiskais novērtējums, ievērojot ugunsdrošības sistēmas elementu uzdevumu izpildes drošumu.....	93
2.8.2.1. Avāriju koks un tā izmantošana riska novērtēšanā.....	93
2.8.2.2. Ugunsgrēka riska matemātiskā modelēšana.....	101
2.8.3. Risku novērtēšana ar kļūdu loģiskās diagrammas palīdzību.....	104
2.8.4. Ugunsgrēka riska kvantitatīva novērtēšanas metodika a punktu shēmu metodi.....	118
2.8.5. Individuālā riska lieluma noteikšana, sadegot gāzes – tvaika vai putekļugais maisījumiem.....	123
2.8.6. Ugunsdrošības līmeņa dažādas nozīmes ēkās un „atliktā” riska noteikšana tajās.....	129

2.9.	Risku realizēšanās sekas un to kvantitatīvais novērtējums.....	133
2.9.1.	Sagaidāmo ekonomisko zaudējumu no iespējamā ugunsgrēka aprēķins.....	133
2.9.2.	Faktori, kas iespaido sociālos un ekonomiskos zaudējumus, realizējoties ugunsgrēka riskam.....	139
2.9.3.	Bīstamās vides izveidošanās riski ar bīstamu vielu noplūdi saistītu avāriju gadījumā un bīstamo zonu aprēķins.....	143
2.10.	Latvijas standarts LVS ISO/TR 13387-:2002 „Ugunsdrošības inženierzinātne”.....	146
LITERATŪRA.....		149
III.Daļa	TEHNOGĒNO RISKU VADĪBA.....	155
3.1.	Daži vadības zinātniskās organizēšanas aspekti.....	155
3.2.	Tehnogēno risku vadības funkcijas, metodes un līdzekļi.....	160
3.3.	Tehnogēnās (uguns) drošības vadības sistēmu izstrādes koncepcija objektos.....	161
3.4.	Objekta ugunsdrošības vadības sistēmu projektēšanas metodoloģija.....	163
3.5.	Alternatīvie risinājumi riskus vadībā.....	165
3.6.	Sarežģītu tehnisko sistēmu drošības vadības sistēmu atteices drošība.....	167
3.7.	Riska aksiomātiskais aparāts un tā ievērošana risku vadībā.....	168
3.8.	Ar ugunsgrēka riskiem saistīto institūciju un objektu vadības darbības prognozēšana.....	170
3.9.	Vadības lēmumu izstrādes un pieņemšanas metodoloģija. Lēmumu izpildes organizācija un kontrole.....	175
NOBEIGUMS.....		179
LITERATŪRA.....		182